

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/74/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113233872
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113233872.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés advokát so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti odporkyni: K. C., nar. X.X.XXXX, bytom L. K., J. T. XX/XX, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie XXX,XX Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 75 Eur, poplatkov a úrokov v sume 50,43 Eur a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 75 Eur od 16.12.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a**.

III. Odporkyni súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia s.r.o. návrhom podaným dňa 9.12.2013 požiadal súd, aby zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 145,06 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 94,63 Eur od 16.12.2011 do zaplatenia. V návrhu uviedol, že dňa 30.11.2006 odporkyňa uzavrela so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. so sídlom v Bratislave v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding. a. s., Kežmarok zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty, z ktorej vyplýva, že odporkyni bol poskytnutý úverový rámec vo výške 99,58 eur, ktorý sa zaviazala splácať. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet. Odporkyňa bola povinná vyčerpanú sumu uhradiť za podmienok dohodnutých v zmluve resp. v obchodných podmienkach, podľa ktorých ak dlžník nezplatí splátku a prípadne ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, veriteľ má právo vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný. Poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v cenníku. Cenník je zverejnený v obchodných priestoroch banky a banka je oprávnená ho jednostranne meniť. Zmluva sa uzatvára na neurčitú dobu a zaniká dohodou zmluvných strán, výpoveďou jednej z nich alebo zrušením kartového účtu. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany odporkyne bola vyhlásená predčasná splatnosť dlžného zostatku. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 12. 2011 uzatvorenou Všeobecnou úverovou bankou, a. s. ako postupcom a Profidebt Slovakia s.r.o. ako postupníkom sa Profidebt Slovakia s.r.o. stal nadobúdateľom pohľadávky voči odporkyni. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 190,06 eur a skladala sa z nesplatennej istiny 94,63 eur, poplatkov v zmysle cenníka 39,32 eur a úroku z dlžnej čiastky vo výške 11,11 eur. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyni oznámené listom, v ktorej bola vyčíslená výška pohľadávky a odporkyňa bola vyzvaná na jej zaplatenie. Na výzvu odporkyňa dlh uhradila čiastočne týmito platbami: 10 Eur dňa 22.5.2012, 10 Eur dňa 18.6.2012, 10 Eur dňa 20.7.2012, 15 Eur dňa 19.9.2012.

Navrhovateľ na výzvu súdu doplnil návrh v písomnom podaní zo dňa 4.4.2014. Uviedol v ňom, že odporkyňa prostredníctvom karty čerpala úver, pričom v zmysle výpisu z účtu debetné položky predstavujú sumu 6.374,76 Sk a kreditné položky predstavujú sumu 649 Sk, a rozdiel v sume 172,49 Eur predstavoval neuhradenú sumu pohľadávky. Po zohľadnení v návrhu uvedených čiastočných úhrad po postúpení pohľadávky dlh odporkyne predstavuje 145,06 Eur. Úrok z omeškania uplatnil navrhovateľ odo dňa 16.12.2011, ku ktorému bola pohľadávka pred postúpením vyčíslená. Ďalej navrhovateľ uviedol, že jeho právny predchodca vypovedal zmluvu s odporkyňou dňa 29.5.2008 a vtedy sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Dokladom o predčasnej splatnosti úveru navrhovateľ nedisponuje.

V priebehu konania pôvodný navrhovateľ postúpil predmetnú pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG, a preto súd uznesením č.k. 20C 74/2014-53 zo dňa 9.7.2014 pripustil, aby pôvodný navrhovateľ z konania vystúpil a na jeho miesto do konania vstúpil postupník Intrum Justitia Debt Finance AG.

Odporkyňa sa k návrhu písomne vyjadrila dňa 9.3.2015. Uviedla, že dlh spláca po 15 Eur mesačne. Vo vyšších splátkach nie je schopná hrať dlh, pretože sa jej zo mzdy vykonávajú zrážky na inú pohľadávku.

Navrhovateľ pred začatím pojednávania písomným podaním zo dňa 30.3.2015, súdu doručeným 31.3.2015 vzal návrh späť v časti o zaplatenie sumy 75 Eur, poplatkov a úrokov v sume 50,43 Eur a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 75 Eur od 16.12.2011 do zaplatenia. Vo zvyšku trval na podanom návrhu. Návrh vzal navrhovateľ čiastočne späť s prihliadnutím na skutočnosť, že odporkyňa po začatí konania uhradila navrhovateľovi sumu 15 Eur dňa 18.11.2014, 15 Eur dňa 15.12.2014, 15 Eur dňa 15.1.2015, 15 Eur dňa 11.2.2015, 15 Eur dňa 13.3.2015.

Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, nežiadali o odročenie pojednávania, neprítomnosť ospravedlnili.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením návrhu na začatie konania, žiadosti o aktiváciu nákupnej karty nay zo dňa 30.11.2006, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 12. 2011, dodatok č. 1 k nej, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 2.2.2012, výpisu z obchodného registra ohľadne spoločnosti Profidebt Slovakia s.r.o., prílohy č.3 k zmluve o postúpení pohľadávok, písomných podaní navrhovateľa zo dňa 4.4.2014, 19.6.2014, 31.3.2015, výpisov z nákupnej karty, správ o pobyte odporkyne, zmluvy o postúpení z 31.1.2014, Prílohy č. 1 k nej, identifikácie postúpenej pohľadávky, písomného vyjadrenia odporkyne z 9.3.2015, výpisu príkazov z účtu odporkyne a zistil nasledujúci skutkový stav:

Na žiadosť odporkyne z 24.11.2006 uzavrela odporkyňa ako dlžník s VÚB, a.s. ako veriteľom dňa 30.11.2006 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty NAY č. 16664397, v zmysle ktorej veriteľ odporkyni poskytol úverový rámec, ktorý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v dohodnutých splátkach spolu s úrokmi. Z výpisu z karty za obdobie od 24.11.2006 do 31.12.2008 a od 1.1.2009 do 2.4.2014 vyhotoveného ku dňu 2.4.2014 vyplýva, že odporkyňa čerpala úver, a spolu s účtovanými úrokmi a poplatkami výška debetných transakcií predstavuje spolu 6.374,76 Sk s tým, že odporkyňa VÚB a.s. uhradila sumu 649 Sk. Rozdiel predstavuje neuhradený evidovaný dlh v sume 5.725,76 Sk/190,06 Eur. Z výpisu z karty ďalej vyplýva, že posledné úročenie dlžnej istiny na karte bolo vykonané 29.5.2008 a následne 17.12.2008 je zaúčtovaná pokuta 1.000 Sk za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu a dňa 12.6.2012 a odplata od postupníka za predanú pohľadávku; ďalšie transakcie vo výpise zaznamenané nie sú. Odporkyňa je v zmluve označená jej menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou bydliska.

Pôvodný veriteľ VÚB, a.s. uzavrel s Profidebt Slovakia s.r.o. dňa 19.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, z Prílohy č. 3 ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči odporkyni

vo výške 190,06 Eur titulom zmluvy č. 16664397. Listom zo dňa 2.2.2012 oznámila VÚB, a.s. odporčyni, že pohľadávku postúpila spoločnosti Profidebt Slovakia s.r.o..

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 nadobudla pohľadávku voči odporčyni od spoločnosti Profidebt Slovakia s.r.o. spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG..

Z výpisu príkazov z účtu odporčyne vyplýva poukázanie súm po 15 Eur v dňoch 15.11.2014, 14.12.2014, 14.1.2015, 10.2.2015 v prospech účtu navrhovateľa uvedeného v čiastočnom späťvzatí návrhu zo dňa 30.3.2015.

Odporčyňa na pojednávaní potvrdila, že s VÚB a.s. uzavrela predmetnú zmluvu, bola jej poskytnutá karta, na základe ktorej čerpala peňažné prostriedky a tie použila na nákup elektroniky do domácnosti. Je si vedomá uvedeného dlhu. Nespomínala si, či jej zo strany VÚB, a.s. pred postúpením pohľadávky na pôvodného navrhovateľa bola doručená písomná výzva na zaplatenie peňažného záväzku z predmetnej úverovej zmluvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok 19.12.2011 Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 20.11.2006 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa Všeobecnou úverovou bankou a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úverový rámec, pričom odporkyňa sa zaviazala čerpané peňažné prostriedky vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi a poplatkami. Ide teda o zmluvný vzťah založený na základe zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy, ktorý bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda odporkyňa obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporkyni na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom VÚB, a.s. ako postupcom a Profidebt Slovakia s.r.o. ako postupníkom bola dňa 19.12.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporkyni v celkovej výške 190,06 Eur na základe zmluvy o kreditnej karte zo dňa 20.11.2006. V priebehu konania Profidebt Slovakia s.r.o. postúpil predmetnú pohľadávku na navrhovateľa zmluvou o postúpení zo dňa 31.1.2014. Ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ VÚB, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014. Navrhovateľ nepredložil súdu písomnú výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú odporkyni pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporkyni, napriek tomu, že ho súd k tomu vyzval a navrhovateľ bol v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti. Odporkyňa si nespomínala, žeby jej takáto výzva od banky bola doručená pred postúpením pohľadávky dňa 19.12.2011 na pôvodného navrhovateľa. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na pôvodného navrhovateľa písomne vyzval odporkyňu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže pohľadávku nenadobudol platne pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia s.r.o., nemohol ani on na navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG previesť práva, ktoré mu nepatrieli na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.1.2014.

S poukazom na uvedené dôvody súd výrokom I. konanie o návrhu v späťvzatej časti zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. a výrokom II. vo zvyšku návrh podľa citovaných ustanovení právnych predpisov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa zamietol.

Aj pokiaľ by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, súd by nemohol uplatnené právo navrhovateľovi priznať z dôvodu jeho premlčania. Súd podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. musel prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. K uvedenému ustanoveniu zákonodarca nezakotvil prechodné ustanovenie. Za použitia jednoduchého gramatického výkladu vzhľadom na text citovaného ustanovenia je zjavné, že ide o právnu normu procesnej povahy a keďže bolo účinné v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ho musel aplikovať. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Uplatnenie práva po uplynutí premlčacej doby má v občianskom súdnom konaní podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Je nepochybné, že zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. „absolútnym obchodom“ a teda by sa na ňu mali vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvného vzťahu. Súd však zdôrazňuje, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorou bol založený občianskoprávny vzťah, pričom postavenie odporkyne ako spotrebiteľa nespochybnil ani navrhovateľ, a osobitnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsahuje Zák. č. 258/2001 Z.z., zákon č. 250/2007 Z.z. a Občiansky zákonník v ustanoveniach § 52 a nasl. Podľa názoru súdu úpravu v Obchodnom zákonníku nemožno aplikovať na daný občianskoprávny vzťah v prípade, že niektoré otázky sú riešené osobitne v Občianskom zákonníku. Súd mal za to, že na premlčanie nároku z typicky občianskoprávného vzťahu sa má vzťahovať Občiansky zákonník ako základný kódex súkromného práva, ktorý má vlastnú úpravu premlčania, a tá je pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany výhodnejšia než ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Obchodnom zákonníku. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak

zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd potom zastáva názor, že vzhľadom na účel inštitútu premlčania dlhšia premlčacia doba v zmysle Obchodného zákonníka /4 ročná/ zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože predlžuje stav právnej neistoty odporkyne, keď podľa Občianskeho zákonníka je premlčacia doba na uplatnenie nesplateného úveru kratšia, a to 3 ročná. Ústavný súd SR v uznesení spis. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť obchodnej spoločnosti, ktorá namietala porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 81/2012-279 zo 14. februára 2013, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu pre premlčanie nároku voči spotrebiteľovi z úverovej zmluvy uzavretej dňa 1.1.2004. Všeobecné sudy aplikovali na úverovú zmluvu pri premlčaní pre spotrebiteľa výhodnejšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka, napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, pretože dospeli k záveru, že niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Ústavný súd SR nevyhodnotil závery prvostupňového súdu a odvolacieho súdu za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ani za ústavne neudržateľné.

Z tvrdení navrhovateľa vyplynulo, že pôvodný veriteľ VÚB, a.s. využil svoje právo vyplývajúce z obchodných podmienok a vypovedal zmluvu o kreditnej karte dňa 29.5.2008. Výpoveď síce navrhovateľ súdu nepredložil, no zániku zmluvy jej výpoveďou k uvedenému dátumu nasvedčuje aj to, že vo výpise z kreditnej karty je posledné úročenie dlžnej sumy zo dňa 29.5.2008. V danom prípade je potrebné použiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročnú premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Odo dňa nasledujúceho po vypovedaní zmluvy, t.j. od 30.5.2008 začala plynúť pôvodnému veriteľovi 3ročná premlčacia doba na uplatnenie zostatku nesplateného úveru, pričom zmena v osobe veriteľa nemá v zmysle § 111 Občianskeho zákonníka vplyv na plynutie premlčacej doby, a premlčacia doba uplynula márne dňa 29.5.2011. Návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný až dňa 9.12.2013, teda po uplynutí premlčacej doby ohľadom celého uplatneného práva. Vzhľadom na uvedené je nárok navrhovateľa v celom rozsahu premlčaný.

Návrh v celom rozsahu nebol podaný dôvodne a preto hoci odporkyňa dlh po začatí konania čiastočne plnila a v tejto časti vzal navrhovateľ návrh späť, nemožno pri rozhodovaní o náhrade trov použiť ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.. V zastavenej časti má právo odporkyňa podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p na náhradu trov konania z dôvodu, že späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania. Vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý a odporkyňa v tejto časti patrí právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na výsledok konania v zmysle zásady úspechu v konaní. Keďže odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania výrokom III. nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.